

[Breckmann]

Jeg vil benytte lejligheden til her at gentage den henstilling, jeg fremsatte skriftligt til statsministeren under stormløbet på Færøernes kreditværdighed i januar måned, om, at statsministeriet overvejer enten at omlægge udvalgets fremgangsmåde, så man i fremtiden undgår internationale episoder med beklagelige virkninger for Færøernes relationer udadtil, eller også fuldstændig at fratage udvalget dets nuværende funktion. Jeg vil hermed påstå, at vi aldrig har fået et eneste brugbart råd fra dette udvalg, kun jammer og klagesang, der er fuldstændig upåagtet af medsangerne i forårets klynkekor, nemlig vort røde landsstyre.

Når man tænker på dets partipolitiske sammensætning, kan man ikke gøre sig forhåbninger om at få tilfredsstillende forventninger, som den danske borgerlige regering gav os anledning til i fjor gennem de meget positive – og dem skal I have tak for – reaktioner på de mange henstillinger om en afklaring af de forældede administrative fællesanliggender, der venter på at blive forandret med større færøsk selvbestemmelsesret for øje.

I landsstyrets indbyrdes aftaler om ændringer er der så mange forbehold, at tilfredsstillende resultater på forhånd er udelukket. F.eks. bliver en overtagelse af folkekirken betinget af menighedsrådenes billigelse og en overtagelse af særfor sorgen betinget af, at statskassen i fremtiden skal betale akkurat den samme andel af udgifterne som hidtil.

Det bærende element i alle de oplæg til nyordninger, som regeringen har givet mig forsikring om på forespørgsel her i folketinget, har været, at enhver forhandling mellem landsstyre og regering om overtagelse og selvbestemmelse, hvad enten den er stor eller lille, skal bygge på princippet om større færøsk økonomisk egetansvar.

Uden på mindste måde at ville blande mig i landsstyrets indbyrdes socialistiske planer, der allerede har udartet i en opskrining af skatte- og afgiftstrykket – ikke med et mindre privatforbrug, men med en større offentlig virksomhed for øje – et indgreb i arbejdsmarkedet, der endte med forskellige lønaftaler for den samme slags fagforbund, og en ny erhvervsbeskatning, der får alvorlige følger for investeringsmønstret på Færøerne, vil jeg her betvivle, at man kan forvente en

tilfredsstillende afklaring af vigtige dansk-færøske mellemværender som f.eks. genforhandlingen af flyvekoncessionen, afklaringen af TV- og radiospredning, Rockall-spørgsmålet, den færøske undergrund, en særskilt færøsk miljølovgivning og først og fremmest en omforhandling af bloktilskuddet.

I øvrigt skal jeg her til folketinget meddele angående dagsordener og især forsvarspolitiske spørgsmål, der vil blive afgørende i det kommende år, at jeg stadig er i den situation, at jeg er det eneste medlem her i folketinget, der er blevet berøvet retten til clearing. Men det er også en markant stilling at have fået af den socialistiske modpart, og så må oppositionen bare, hver gang den finder det opportunt at presse regeringen i spørgsmål, hvor regeringens eksistens bliver truet, regne med, at min stemme, som hidtil, aldrig fremover vil falde på den side, som er medvirkende til at ændre kursen for den nuværende regerings politik.

Ellefsen (V):

I de ca. 4 år, hvor jeg har haft orlov fra folketinget, er der jo sket en hel del både i Danmark og på Færøerne. Vi har i perioden haft regeringsskifte i Danmark, ligesom vi nu har fået et nyt landsstyre på Færøerne.

Selvfølgelig har jeg forsøgt at følge med også i det, der er foregået i folketinget. Jeg skal ikke gå tilbage i tiden, men dog fremdrage en enkelt ting. I al fordragelighed – nu er det mindre nødvendigt i dag, end det var for et år siden – havde jeg lovet mig selv at sige, første gang jeg kom her, at jeg synes og har syntes, at min kollega hr. Breckmann har været alt for negativ i sin kritik af de danske partier, som ligger til venstre for midten. Jeg har selv sagt det til ham gentagne gange, sidste gang her i huset i aftes.

Jeg er ikke socialdemokrat, jeg har aldrig været det, og jeg tror ikke, at jeg nogen sinde bliver det; jeg er fundamentalt uenig i meget af det, som socialdemokratiet står for. Men når det er sagt, vil jeg påpege, at det er en kendsgerning, at samtlige danske partier i princippet har været positive over for samarbejdet mellem Danmark og Færøerne, måske med en enkelt undtagelse, og det parti kan ikke beskyldes for at ligge til venstre for midten.